

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 143
Marți,
25
iunie
1991
3 lei

CUGETUL ZILEI

Unde e o necesitate, trebuie să fie o posibilitate.

T. MAIORESCU

Despre artiști, medici și toleranță proletară

Dacă scopul posedării materiei cenușii presupune a certifica o existență între conștiință și întinerie, a „gândi” această existență în plan moral, cu sinceritate, fără evaziunile practicate de egocentrism și autosuficiență, e un fapt rar înfăptuit. El presupune atît caracter, cît și o abordare a faptelor, cit și o memorie cu instrumente nemăsluite.

Astfel, reducînd la unul sondajele de profunzime, pentru a încerca să surprind un fascicoid de lumină în preajma gîndului conștiinței, mă o-
presc la vina participativă, respectiv vina de a fi tăcut ani

și zeci de ani, de a ne fi ascuns înapoia unor comportamente instinctuale, de a fi traversat momente de conjunctură sub inocența unor măști intersanjabile. Aparent culpabilitatea cea mai „insignifiantă” îngăduie șansa unei alterității la îndemînă, acel nu eu, pionul, umbra, ci el, statul, ea, puterea, sînt responsabili. Cîți dintre noi și-au asumat, cu amărăciune desigur, cu durere, această urgisită ambiguitate încețoșînd su-
purația atîtor evasiutopii care

(continuare în pag. a III-a)

Vladimir MUNTEANU

Păcat de sîngele vărsat!

Cumplită este suferința celor care i-au pierdut pe cei dragi în focul Revoluției din decembrie '89. Și mult i-a mîniat și mîhnit faptul că anunțata pomenire a unui an și jumătate de la victoria Revoluției a fost întîmpinată de

Reflexii după greva farmaciștilor

Mărturisesc, am fost profund dezamăgit de tentativa revendicării, prin grevă, a unor drepturi, de către sindicatul farmaciștilor „Cobras”. Departele de mine ideea susținerii unor acțiuni „destabilizatoare” sau premeditat aducătoare de și mai mare chin public. Totul trebuie privit cu ochii maturității, în speranța că nu vom mai repeta istorica greșală de-a suporta zeci de ani efectele unei politici care, pas cu pas, ne-a adus la haos economic și decădere morală.

Intrînd puțin (atît cît ne-a permis munca de ziarist) în întimitatea activității acestei

(continuare în pag. a III-a)

Dorin TEODORESCU

majoritatea sibienilor cu o negîndită nepăsare, ba chiar, după cum vom vedea, cu o „groaznică jignire” (am citat cuvintele unuia dintre părinții Martirilor Revoluției). Sîmbătă, 22 iunie a.c. la ora 10 în Piața Mare (care o vreme s-a numit a Revoluției, pentru că mai apoi, nu se știe de ce, să-i fie schimbat numele — oare cine a hotărît aceasta?!), la chemarea adresată sibienilor de către Asociația pentru Cinstirea Eroilor Martiri și Asociația Răniților. Revoluției, au răspuns cel mult o sută dintre concetățenii noștri. Aceștia au stat alături familiilor îndoliolate și membrilor asociațiilor mai sus amintite. Preotul Munteu a oficiat slujba de pomenire, împreună cu un cantor și patru studenți ai Institutului Teologic „Andrei Șaguna”, care au ținut isonul și au

(continuare în pag. a II-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

GREVA MEDICILOR CONTINUĂ

Federația Sindicatelor Independente ale Medicilor din România anunță radicalizarea grevei.

Reprezentanții Guvernului, respectiv ai celor trei ministere implicate (Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Ministerul de Finanțe) recunosc ca justificate revendicările privind asistența medicală, admit că salariile medicilor sînt sub nivelul minim pe țară, dar cu toate acestea întrerup tratativele refuzînd semnarea unui protocol de înțelegere.

În aceste condiții F.S.I.M.R., Comitetul Național de grevă decid radicalizarea grevei.

La metodologia deja anunțată (asistarea urgențelor, a mamei și copiilor și a bolnavilor internați în spital la data începerii grevei), anunțăm populația că activitatea medicilor la nivelul dispensarelor rurale și urbane și de întreprinderi încetează.

Se asigură în continuare asistență de urgență numai la nivelul cabinetelor de urgență din spitale.

S.I.M. SIBIU

Corneliu Coposu la Sibiu

Pentru mulți, vizita președintelui P.N.T.-c.d. în orașul nostru a fost un eveniment și o sărbătoare. Cel care acum un an nu putea pași pe stradă, amenințat să fie linșat, a cucerit respectul unei bune părți a electoratului românesc. Așa cum e acesta, bun sau rău. Verticalitatea și consecvența lui Corneliu Coposu și-au pus amprenta asupra partidului pe care îl conduce, fără de care, opoziția partidică nu ar însemna mare lucru.

Sîmbătă, 22 iunie a.c., ora 17 în sala clubului sindicatelor „Independența” de pe str. Avram Iancu a avut loc întîlnirea conducerii naționale a P.N.T.-c.d. cu universitarii și liderii sindicali. Din dialogul purtat pe parcursul cîtorva ore s-a cristalizat (și trebuie să reținem — n.n.) apelul făcut de liderii național-tărăniști la partenerii lor de discuție, în a reconsidera conceptul de politică, în afara căruia nu putem ființa. Dezbinarea sindicatelor și problemele universităților nefinalizate politic, fac jocul puterii (care este se pare, dacă judecăm după legi și

sugestii, singura în drept de a face politică).

Duminică, 23 iunie a.c. ora 10, contactul cu Sibiu a fost continuat în sala mare a Casei de Cultură a Sindicatelor. Aura d-lui Coposu ascetizat prin anii mulți de pușcărie, portretele întemeietorilor partidului (Iuliu Maniu și Ion Mihalache) aduse în față și încărcate de amintirea martiriului, ca și evocarea tradiției P.N.T., ne-au transpus în altă epocă, de iz ardelenesc. Publicul ce a umplut sala a vibrat în fața istoriei impresionînd și el la rîndul său conducerea P.N.T.-c.d. prin întrebări și darul oratoric al prof. Nicolae Pop de la F.D.A. (recunoscut ca atare de dl. Coposu), incisivitatea problemelor puse de Le-nuța Geleriu (Alianța Civică Sibiu), dr. Radu Urdea (U.D.C.) și Popa Liviu (Asociația Fostilor Deținuți Politici). După cum, o bună impresie a produs președintele P.N.T.-c.d. local, dl. Dejeu Gavrilă, ce a subliniat că lupta pentru un ideal prevalează asupra jocului de circumstanță. Așa să fie!

Lucian FILIP

Intîlnirea P.N.T.-c.d. — F.D.G.

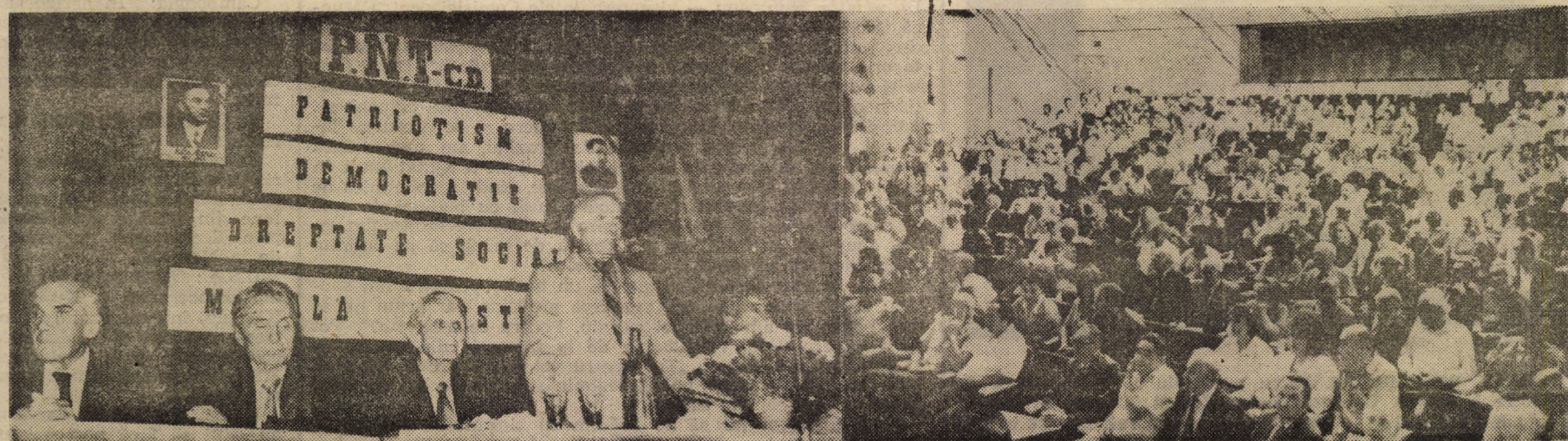
Sîmbătă, 22 iunie a.c., domnul Corneliu Coposu — lider al P.N.T.-c.d. — și o serie de alte persoane reprezentative din partid, au avut la ora 16 o întrevvedere cu reprezentanții Forumului Democratic German, la sediul acestuia. În cursul discuțiilor, dl. Coposu a accentuat faptul că doctrina țărănistă nu a avut niciodată incorporate teze ale extremismului naționalist, că s-a pronunțat și se pronunță în continuare pentru deplină egalitate între naționalități, indiferent de numărul în care ele sînt reprezentate într-o țară. S-au trecut succint în revistă tradițiile de bună înțelegere și colaborare între lideri ai comunității germane și cei români, s-a accentuat faptul că prezența sașilor în Transilvania a fost și este benefică pentru cursul istoriei comune.

Reprezentanții comunității germane din România au reafirmat aderarea la aceleași principii, ale înțelegerii, egalității depline și mersului comun spre mai bine.

Din păcate, actuala Putere nu manifestă decît un interes de multe ori formal pentru o deplină și democratică rezolvare a problemelor care există din acest punct de vedere. Astfel, un proiect de lege pentru protecția naționalităților — necesar în condițiile unei democrații efective, dar extrem de necesar acum, cînd nu au fost încă abrogate decretul și legi comuniste, discriminatorii — se pare că nu a fost luat în considerare nici acum, deși comunitatea germană l-a remis de luni de zile (la vizita d-lui Ion Iliescu la Sibiu, acesta a declarat că nu știe nimic de un astfel de proiect!).

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă amicală, dovedind chiar și prin micile întîmplări comune reamîntite de către participanți, că destinele noastre și ale sașilor se întrepătrund continuu pe pămînturile Transilvaniei.

Eugen IORDĂNESCU

Să nu ne uităm eroii! Păcat de singele vărsat!

„Fiecare neam trebuie să-și cinstească eroii”. Nu întotdeauna ne amintim acest lucru. Uităm uneori de cei care de-a lungul istoriei și-au jertfit viața pentru țară așa cum am uitat și de cei care nu de mult au căzut pentru ca noi să putem spune „sîntem liberi!”. Este drept că nu sîntem chiar atît de liberi încît jertfa lor să fie justificată, dar acest lucru nu trebuie să ne facă să-i uităm, să le purtăm respectul și amintirea cuvenită. Nu trebuie să ne uităm nici eroii celui de al doilea război mondial, nici pe cei din primul război mondial și pe nici unul, pînă la începutul neamului.

Este de lăudat în acest sens,

gestul domnului Vețan Ioan din comuna Veștem care de mai bine de 6 ani încearcă să așeze în memoria oamenilor eroii căzuți în locul denumit „Pădurea Tufe”, în războiul din 1916—1918, prin reamenajarea monumentului aflat în acest loc. Lucrările de construcție ale monumentului, au început în anul 1927 și s-au terminat în anul 1930, fiind executate de cetățenii localității Veștem. Ulterior, în satul Veștem a fost ridicat un alt monument în cinstea celor căzuți în primul și al doilea război mondial, cel vechi rămînînd în părăsire, abia putîndu-se identifica locul unde a fost construit.

„Treceți batalioane române Carpații”. Această trecere pe care au făcut-o trupele grupului de armată Olt, a fost frîntă de trupele dușmane în mai multe bătălii care au avut loc în jurul Sibiului. Ostașii acestui corp de armată nu au ezitat să intre într-o încheștare în care și-au pierdut viața, pentru libertatea neamului românesc. Este greu de înțeles, ezitarea noastră astăzi de a le acorda cinstea cuvenită. În lupta sa (pentru că este o luptă) dl. Vețan Ioan nu trebuie să fie singur. Alături de dînsul ar trebui să fie Primăria din Șelimbăr, cetățenii localității Veștem, Prefectura județului și noi toți. Pentru că acest om, nu dorește să deschidă pentru el un magazin sau o crîșmă, ci să așeze la locul cuvenit în memoria și respectul nostru pe cei care s-au jertfit pentru ca istoria românilor să fie altfel decît au dorit-o puterile străine.

Nu trebuie să-i uităm nici pe cei care au căzut în decembrie '89 și care la rîndul lor au dorit ca istoria noastră viitoare să fie altfel decît vrea Puterea noastră actuală.

Dan Ioan BOGDAN

(Urmare din pag. 1)

cîntat psalmi și vechi melodii patriotice. S-au spus puține și pline de simțire cuvinte despre cei căzuți, s-au depus coroane de flori din partea Asociației pentru Cinstirea Eroilor Martiri, Asociației Răniților Revoluției, Întreprinderii „Independența”, colegilor lui Titel Tîrnoveanu de la Cooperativa „Gheata” și a Prefecturii.

La încheierea ceremoniei, pe cînd ceilalți participanți depuneau flori și lumînări aprinse la altarul improvizat la baza soclului statuii lui Gheorghe Lazăr — rușine că Martirii nu au pînă în ziua de azi un monument ca în toate celelalte orașe aflate în fruntea Revoluției! — am fost înconjurat de un grup de părinți și alți membri ai familiilor îndoliate, care mi-au cerut să transmit pe această cale indignarea lor la modul cum oficialitățile și concetățenii noștri au tratat această comemorare. „Unde sînt prefectul și primarul? Dacă nu mureau acești tineri mai erau ei în funcțiile și onorurile în care

se lăfăiesc acum? Unde sînt reprezentanții armatei? Unde-i soborul de preoți pe care i-a fîgăduit Mitropolia? Ar mai fi primit ei dreptul să construiască atîtea biserici noi, dacă nu erau jertfele din decembrie '89? Unde-s tinerii, studenții, elevii? Unde-s medicii? Unde-s cei care-și cer drepturile?

Și am mai aflat un fapt cutremurător: membrii celor două asociații, care au organizat comemorarea, au cerut poliției să se permită trecerea unei coloane spre Casa de Cultură a Sindicatelor, pentru ca la troița de acolo să se depună flori și să se officieze slujba de pomenire. Nu li s-a permis, motivîndu-se că ar fi necesari prea mulți oameni de ordine. De cînd, Doamne, iartă-ne, e nevoie de oameni de ordine la înmormîntări, parastase și comemorări?! „Noi plîngem ziua și noaptea copilul nostru și ei acum să nu ne lase să-i cinstim cum se cuvine pe morții noștri?”, ne spune unul dintre părinții îndurerăți.

Iubiți cititori, dacă nu ne mai pasă de cei care au murit dorind ca noi toți să fim liberi, zău că e MARE PĂCAT DE SINGELE VĂRSAT!

Premiere cinematografice

Săptămîna aceasta pe ecranele cinematografele sibiene rulează în premieră filmele americane „Arunc-o pe mama din tren” și „Cîntărețul de jazz”.

Comedia „Arunc-o pe mama din tren” a fost realizată în 1987, în regia lui Danny de Vito, care este și interpretul principal. Alături de el mai joacă: Anne Ramsey, Billy Crystal și Kate McGraw (pe care am mai văzut-o în „Tristan și Isolda”). Personajul principal, Owen Lift, dorește să ajungă scriitor, urmează un curs de literatură, însă scrie îngrozitor de prost și în același timp îl agasează pe profesorul său, Lary, cu insisten-

țele sale pentru a afla „secretele” talentului literar. Lary îl trimite să vadă un film de Alfred Hitchcock pentru a descoperi cum trebuie scris un roman polițist.

„Cîntărețul de jazz” este un film de o cu totul altă factură, purtînd pecetea interpretelor principali: Sir Laurence Olivier (tatăl) și a lui Neil Diamond (fiul). Eternul conflict între generații, eternul „glas al singelui” ce se dovedește mai puternic decît prejudecățile și orgoliul celor doi. Conflict și iubire, punctate de inconfundabila muzică semnată și interpretată: Neil Diamond.

CINEFIL(M)

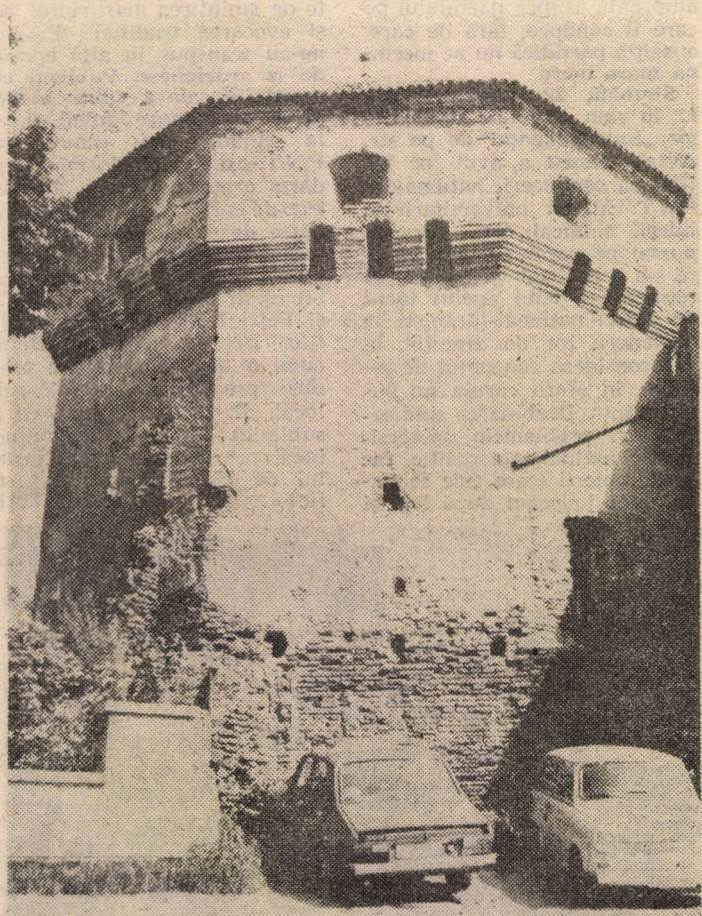
Deschiderea stăgiunii concertelor de orgă

Seria concertelor de orgă, care se vor desfășura în orașul Sibiu timp de trei luni, în fiecare miercuri la ora 18, a fost deschisă miercuri, 19 iunie a.c. prin recitalul susținut de Ursula Philippi.

Repertoriul ales a fost ca un omagiu adus muzicienilor din Transilvania, cuprinzînd lucrări de Johan Leopold Bella, Franz Xaver Dressler, Paul Richter și Hans Peter Türk.

Tehnica organistică ce depășește în dificultăți celelalte tehnici instrumentale a fost pe deplin stăpînită de organista Ursula Philippi care prin combinațiile de registre ca și contrastele de sonorități de la pp la ff, a dus la realizarea unui nivel interpretativ deosebit de ridicat, ce ne-a făcut să ne gîndim că marele organist sîbian Franz Xaver Dressler are un demn urmaș în persoana Ursulei Philippi.

Prof. Remus RIZESCU

TURNUL PIELARILOR. Făcea parte din a IV-a centură de apărare a cetății. Construit în secolul al XV-lea. Distrus în urma unei explozii de pulbere a fost reconstruit în 1638 în forma actuală. Are baza octogonală de mari proporții. În partea superioară e prevăzută cu numeroase deschideri. A fost apărat și întreținut de bresla pielarilor. Foto: R. DUMITRU

După un an și jumătate de la evenimentele din decembrie 1989 opinia publică speră într-o grupare unitară tranșantă, de opoziție a partidelor. Dacă aceasta nu s-a produs, fiind în joc diferite interese și orgolii personale, Baricada întreabă de ce nu s-a putut să se unească sindicatele într-o forță unică? O întrebare ce ar trebui să dea de gîndit. Dacă în rîndul sindicatelor nu primează interesele și orgoliile, de ce nu avem unitatea mult dorită?

În data de 22 decembrie 1989 „Scînteia Tineretului” apare într-o ediție specială cu noua denumire de „Tineretul Liber”. Redactorii spuneau: „Ne cerem scuze. Colectivul de redacție, toți redactorii, își cer scuze cititorilor noștri pentru îndelungatele clipe și zile cînd nu am fost slujbașii adevărului! Vom oferi cititorilor informații cinstite și reale. Noi reamintim acest text deoarece este de actualitate. Promisiuni de acestea au făcut și „Scînteia” (Adevărul) și alte publicații și Tv.R., dar...

Din „Bricada” nr. 24, aflăm că profesorii au făcut toate tentativele de negociere rezonabilă a salariului, iar la înțîlnirea din 11 mai 1991, premerul Roman, el însuși profesor universitar a spus: „Și eu văd lucrul ăsta ca o necesi-

tate, voi știți ce vrem noi... Sînt prim-ministru, dacă așa vreau așa fac!... Rezultatul negocierii a fost: „așa vreau, așa fac”.

Episodul Luizei, fata împușcată în fața Sălii Dales pe 21 Decembrie, este foarte cunoscut. Ea a plecat de acasă lăsînd un bilet cutremurător: „Sînt acolo unde sînt toți românii”. Tatăl ei fost colonel

BLITZ-PRESS

de securitate (acum om important în S.R.I.), Marin Iancu declara într-un interviu consemnat de revista „Flacăra” că „realitatea este chiar revoltătoare”. Domnia sa a luptat la Inter pe 21, alături de Dănilă Iosif, Nica Leon, Dumitru Dinică, iar din 22 la Televiziune și C.C. „Am avut cîteva întreveneri cu președintele Iliescu, în urma cărora am rămas surprins că nici domnia sa nu se ține de cuvînt așa cum i-ar sta bine unui președinte. Și aceasta nu față de mine, ci în primul rînd față de revoluționarii de-atunci, de cei ce și-au

riscat viața”. Dizidență în S.R.I.?

Din „Flacăra” nr. 25 aflăm că Tom Butler, directorul succursalei Băncii Manufacturerei Hanover Trust din București, a estimat că episodul minerilor „a dat înapoi serviciul de investiții străine cu 60 milioane dolari pe lună”. Așadar bițele minrilor, chemate pentru intimidarea opoziției și arderea și plasarea unor documente (casa de fier din sediul P.N.T.-c.d.?) au speriat și investitorii străini. Și toate acestea în detrimentul nostru.

Pentru descreșterea frunților ne vine în ajutor revista „Căpăvenca” nr. 24 cu o glumă bună, dar care ar trebui să dea foarte mult de gîndit tuturor celor care au citit-o. Ce spune gluma? Că în urma unui sondaj IRSOP, 67 la sută dintre români sînt pentru folosirea în continuare a oamenilor remarcați și înainte de perioada decembrie. Astfel în cadrul Oficiului pentru Protecția Nomenclaturii, s-a creat un Serviciu de Orientare Profesională cu sarcina de a trimite peste graniță, unde ne vor reprezenta cu cinste făcînd și mai briantă imaginea României în lume. Iată cîteva recomandări:

A. Categoria lefegii. Cariere: Irlanda de Nord: Ca experți în amenajarea teritoriului. Dinamitări de sedii, poduri, creșe, spitale, teatre și, uneori, cazărmi. Perspective de pensie.

Haiti: Ținută obligatorie: ochelari negri, costum la două rînduri... Operații cu caracter plastic, chirurgical și reparativ: îndreptări de coaste, scalpări...

Cambodgia: În agricultură ca specialiști în combaterea dăunătorilor. Zilnic, livrări de: pesticide, napalm, gaze de luptă, la domiciliul fiecărui opozant.

B. Categoria dregători. Cariere:

Canada: Consultații de specialitate în problema acordării autonomiei minorității francofone din Quebec și rezolvarea prin declanșare pogromului de la Montreal.

U.S.A.: Organizarea pe baze noi democratice, a Ku-Klux-Klanului într-un partid al întregii Americi și asigurarea consensului prin aducerea F.B.I.-ului în casele tuturor americanilor.

E clar, e o glumă, dar asta au știut să facă nomenclaturistii.

Sănătate falimentară

Sintagma din titlu aparține, ca o realitate crudă, acestui sfîrșit de secol XX, revărsat peste o țară în care ani de zile s-a spus „să facem totul” și nu s-a făcut nimic pînă în decembrie '89, dată după care s-a pornit iar pe un drum greșit. Dl. senator Munteanu — vicepreședintele Comisiei pentru Muncă, Sănătate și Ocrotiri Sociale, a spus în fața națiunii (ce-i drept nu la oră de maximă audiență): „Investițiile care se fac la ora actuală sînt pentru o sănătate falimentară”. Bani promiși de la buget pentru acest domeniu zac pe hîrtie. Democrația noastră, atîta cită e, nu se poate întemeia fără oameni sănătoși. Președintele Iliescu știe acest lucru și de aceea ne lasă „să fierbem în suc propriu”. Parafrazînd, am spune: dacă sănătate nu e, nimic nu e... Occidentul ne-a ajutat mult în acest domeniu. Dar ce mai putem spune, cînd la policlinica de copii, au venit, cu titlu de ajutoare, cutii cu budinci de orez al căror termen de garanție expira în '89? Ne mulțumim, atîta timp cît guvernul nu ne poartă de grijă, să ne hrănim copiii din lada de gunoi a Occidentului?

Luni, în ziua declanșării grevei, un medic pediatru îmi spunea: „Pînă acum am fost împotriva grevelor, dar acum nu se mai poate. Eu am 3.500 lei salariu. Pentru ce muncesc?”. Tot în ziua respectivă, vînzătoarea de la farmacia din Hipodrom II explica unor clienți: „Tot pentru voi facem grevă. Cît o să mai răbdați să cereți un algalcalmin sau un pachet de vată și noi să spunem: nu avem?”.

O să ajungem iar să ne hrănim cu sloganuri? „Să facem totul” va ține loc, cît de curînd, banalelor pastile care lipesc din farmacii?

Gabriela BALAN

Lucian CALIN

La 8 mai 1921 social-democrației române i-a fost administrată lovitură, dată și în alte părți de lume: transformarea unei fracțiuni, în partid comunist. Ideea unei internaționale comuniste, pornind de la modelul lui Marx și Engels, a fost reactualizată de către Troțki în sintagma „revoluție mondială” și materializată împreună cu Lenin în Comintern, care trebuia să se sprijine pe partide comuniste, afiliate NECONDIȚIONAT în realizarea exportului de revoluție. Acest adevăr prin consecințele evidente în acțiunile lui, a dus, în fața Parlamentului, chestiunea anti-constituționalității Partidului Comunist din România (P.C.d.R.) și adoptarea, în 1924 a Legii Mirzescu, prin care această agentură sovietică a fost declarată ilegală pentru propaganda desfășurată împotriva „statului multinațional român” și eliberarea de sub jugul „imperialismului burghez-moșieresc român”, a Basarabiei, a Dobrogei și a Transilvaniei, în fapt o propagandă dictată de la Moscova, care atenta la integritatea teritoriului național și care servea telurilor imperiale velicoruse, în haină sovietică. Este semnificativ faptul că a premers, în negarea Tratatului de la Versailles, național-socialismul Germaniei și fascismul Italiei (o varietate de socialism). Toată activitatea desfășurată conspirativ de către P.C.d.R., a fost îndreptată împotriva statului român și a îmbrăcat de cele mai multe ori un caracter extremist. Faptul a fost recunoscut în Parlamentul României, cu câteva zile în urmă, de către dl. Virgil Măgureanu, care, fără strigătul singelui scurs pe caldarâm în decembrie '89 ar fi învățat, în continuare, pe alții că „îmbinând munca legală cu cea ilegală, partidul a desfășurat ample

acțiuni politice de propagandă și organizare, de mobilizare a muncitorilor, țăranilor, intelectualiilor în luptă împotriva exploatareii capitaliste, a reacțiunii și a pericolului fascist, pentru democrație și socialism”. (Dicționar politic, Editura politică, 1975 „partidul comunist român”, pag. 433 prima coloană: autorii dicționarului sînt 65, între care în pozi-

Manualele s-au umplut de Miciurin, Lissenko, Gorki, Maikovski, Solohov, Fadeev, Popov (înlocuitorul lui Marconi, în propaganda sovietică ca inventator al radio-ului), Tiolkovski, Lomonosov, Pavlov, căci așa au învățat acele nefericite generații: realizările culturale, științifice și tehnice importante aparțin numai rușilor. • Străzilor l-i s-au dat

partid), bere „Carpați”, aperitiv „Carpați”, vodcă „Carpați” de altfel toate mărcile de vodcă erau botezate, de către crișmari, cu apă, iar de producător, statul comunist, cu nume cacofonice: vodcă „Cristal”, vodcă „Club” și vodcă „Carpați” (cred că rușii n-au lansat „țuică Ural”) iar la sfîrșit geniul din Carpați. S-a trecut la diversificarea istorică și geografică: București — biscuiți, țigări, camioane, prăjituri; Dacia — cognac, șampanie, țigări, automobile, competiția sportivă Dacia și camioane Dac, alternativă a camioanelor Roman (licență MAN). Astăzi avem chiar un prim-ministru Roman.

De la internaționalismul proletar (perioada interbelică) și socialismul internaționalist (mai mult de un deceniu și jumătate după război) am alunecat în socialismul național (amurgul lui Gheorghiu-Dej și începuturile lui Ceaușescu), în naționalismul socialist — i se poate spune și populist (sfîrșitul lui Ceaușescu) iar acum la pumnii ridicăți cu mindrie de os de ardelean ai prim-ministrului Roman.

Also, Nationalisozialismus oder Nationalkommunismus.

Ion UNGUREANU

(E. I.)

Minuni democratice la Olt

Județul Olt n-a cunoscut revoluția decît de la televizor. N-au fost lupte, n-au fost schimbări, nici măcar Scorniceștiul și „trupa” de acolo nu au avut de suferit. Din decembrie '89, zona a rămas „calmă și liniștită”, așa cum actuala Putere ar dori să fie întreaga țară. Un calm în care se auză cum pocnesc bobocii de trandafir în continuă creștere.

Și, totuși, Dumnezeu nu doarme și mai face și minuni! În această săptămînă a avut loc un miting, primul din istoria județului (dacă le uităm pe cele cu „floricile” și șosele spalate, organizate în cinstea răposatului „fiu de aur la județului”). La chemarea Asociației Sindicatelor Libere din județul Olt au răspuns cam 1.500—2.000 de oameni, care au ajuns chiar să scandeze lozinci anti... și anti... Asta ar putea să însemne inclusiv faptul că pînă și în Oltenia trandafirii nu mai sînt buni de mîncare și că reforma a făcut să ajungă cuțitul la os. Mai știți ce-o mai fi...?

A l s o...

ția alfabetică 34 se află scris lector Virgil Măgureanu).

După război, acest partid a fost adus, prin prezența tancurilor sovietice, la conducerea țării, devenind în trei ani de zile partid unic de guvernămînt. A promovat în continuare o politică antinațională dură, coordonată cu un servilism prosovietic dezgustător. Universul românilor se sovietiza. • Țara a fost presărată cu statui închipuind idoli de acolo (Lenin, Stalin, Marx, Engels, Gorki). • Librăriile și bibliotecile s-au umplut de literatură proletcultistă sovietică: „Pe Donul înștit” de Mihail Solohov, „Ceapae” de Fadeev, „Așa s-a călît oțelul” de Ostrovski, „Povestea unui om adevărat” de Boris Polevoi, „Steaguri pe turnuri” de Makarenko sau „Tinăra gardă”. • Fabricile și uzinele, etatizate au purtat nume dragi comunistilor (Lenin, Stalin, Thelmann, Iosif Ranghet, Mao Tse Dun sau Drapelul Roșu, Steaua Roșie, Flamura Roșie, Firul Roșu etc. • Școlile și grădinițele au devenit Zoia Kosmodemianskaia sau Nadejda Krupskaja. A existat chiar un institut de învățămînt superior al limbii ruse, „Maxim Gorki” și o editură Cartea Rusă. •

nume ca Lenin, Stalin, Marx, Engels, Klara Zetkin, Rosa Luxemburg, Molotov, Miciurin, Donca Simo, Ghiorgi Dimitrov, Moskova, Kiev, Stalin-grad, Yalta, Odessa, iar în mijlocul țării au „implementat” Orașul Stalin și regiunea Stalin.

Cînd în U.R.S.S. a început procesul destalinizării, comunistii români au rămas în expectativă, apoi pentru a controla dezghețul s-au distanțat formal de Moscova, scoțînd din mincă, la iveală, cartea națională. Așa au apărut și nume naționale pe lingă două-trei demonetizate prin ubicuitate, deja existente: Bălcescu, Vladimirescu și Kogălniceanu. Întrucît deprinderea îndelungată a filorusismului era greu de îndepărtat a fost evitată orice implicație politică. Carpații reprezentau o asemenea soluție, numele lor fiind legat de al țării noastre. Deci promovarea numelui lor asigură marca de patriotism comunistilor români. Așa au apărut țigări „Carpați”, bicicleta „Carpați”, motoreta „Carpați”, camioane „Carpați”, biscuiți „Carpați”, echipe de fotbal „Carpați”, prăjituri „Carpați”, oficii de turism „Carpați”, oficiu economic „Carpați” (în fapt gospodărie de

Despre artiști, medici și toleranță proletară

(Urmare din pag. I)

ne-au măcinat credința în noi și în ceilalți, care ne-au înhamat la jugul unei morale de catastrofă cu risu-plînsul ochilor stîniși lăuntric peste gratuitatea unei vieți, care în răbdarea ei ostentivă îmbrățișa atît o idee cit și contrariul ei, pentru a se îneca în neutralitate și indiferență? Cîți au avut resurse de a-și regăsi demnitatea conștiinței alegînd chinul spiritului din sedimentarea întinsă cit o țară a tăcerii vinovate?

Iar dacă puțini au făcut-o, dacă puțini au avut curajul și tăria de a-și asuma o suferință pe care o credeau nedreaptă, cîți au fost zguduți o noapte, un ceas, în adîncul sufletului? Cîți au îndurat spectrele vreunui coșmar, tipătul tăcut și inimile înghețate ale atîtor semeni uciși în închisori și la Canal, prin cîți a trecut undă unei căinți neînțelese, repede pierdute în neputința memoriei? În abisul sufletului zgomotos, rafinat pînă la blazare de trîncăneală, cimentat de un instinct de conservare ce se instituie pe sine deasupra a tot și a toate, cîți măcar silueta obscură a propriei lașități și-au ingenuchiât-o o clipă? Printre frustrări și ezitări parazitare pe un pragmatism sentimental, printre emanațiile retorice care-și absolvă ratarea ca pe un atu al „supusului” sub vreme, cîți și-au articulat imaginația spre luare-aminte și veghe?

Răspunsul este același, unic, ineluctabil: puțini! Și ca o adevărată în imediat a acestel

constatări este faptul că scriitorii, artiștii, cercetătorii, cei care prin însăși vocația lor premers și dăruiesc drumuri în spirit și suflet sînt din nou cu aroganță tutelară judecați, disprețuiți prin salarii de mizerie, calomniați și „implementați” într-o zoologie multicefală și totul sub prelungirea unui anume — și de acum vechi, de decenii de dictatură proletară — „firese”; căci odată revizuită indiferența, reactualizată nevoia punitivă de idoli, spiritul și entuziasmul sufletesc alungați din cetate, primatul pîntecului asigurat, bita xenofobiei ruptă din copaci, demagogia egalitară, muncitorească, subtil împletită cu nevoia isterică de liniște și circotelile în consens ale unor false scrupule, „firescul” unei lumi care se macină în formolul resemnării continuă.

Ce mai rămîne atunci? Ei bine, rămîne: trupul. Dominatorul, stăpînul trup, cu egoismul lui animalic, cu intransigenta lui autocompătimire, cu fierea și rinichii lui, cu ficatul și inima lui, cu metehnele și umorile lui. Trupul și sexualitatea, trupul și frica de moarte, epiderma și senzațiile ei, carnea, singele, dinții, ochii, Durerea și plăcerea. Pentru a-l îngriji, pentru a-l mulțumi, tot ce este cu putință trebuie făcut. Așa să fie? Să vedem. Cei care prin însăși vocația lor veghează asupra regelui-corp, cei care un sfert de veac își tocesc coatele și creierii pentru a ajuta, cei care își asumă vitale responsabi-

lități, ei, medicii, sînt altfel priviți? Nicidecum. Toleranți cu aceeași suspiciune tutelară, disprețuiți prin salarii jalnice, umiliți cu un săpun sau un pachet de țigări de masa atîtor indivizi suficienți doar prin energia inerției, alerți la nevoile semenului nerinocerizat, absenți civic dar bine reprezentați printr-o putere compromisă și compromițătoare.

Așadar, spirit, suflet, trup și combustia regenerării lor în făpturi tolerate, artiști, cercetători, medici. La ce bun astfel de oameni în vremuri bolnave?

(Urmare din pag. I)

bresle hypocritene, am aflat o multime de aspecte care, generic, pot fi subsumate unei singure idei: **destăinuirea condiției de farmacist**. Dacă pînă acum, noi, cei care apelăm la ajutorul lor din cînd în cînd sau atunci cînd răul fizic din noi devine cronic, n-am știut ce se întîmplă în spatele ghișeelelor din farmacii, crezînd că femeile cochete în halate albe sînt „simple vinzătoare”, acum, cînd au crezut că și pentru ele au sosit vremurile libertății și dreptului la un cuvînt de spus, mulți au fost aceia care s-au repezit spre farmaciile închise, cu ură și sălbăticie. Să ne amintim de cîte ori ne exprimăm admirația prin „curat ca în farmacie”. Să ne amintim că țăranul român nu l-a uitat pe farmacist, punîndu-l alături de medic: „săraca inima mea / rău începe a mă durea / fost-am la doctor cu ea / la doctor și la potică...”

Cîți au fost cei care au înțeles că marea lor nemulțumire tocmai de aici a început? Dintr-o gravă și inadmisibilă eroare. Ani de zile, cei care au condus activitățile legate de asistența medicală a populației au creat o falsă problemă,

o impudică barieră în ce privește rolul medicilor față de cel al farmaciștilor pentru același scop: **sănătatea oamenilor**. Farmaciștii au ajuns cenusăreșii medicilor, necesari dar nu într-atît încît să le fie egali. Iar acum, cînd ei încearcă să obțină acest statut, cei care au putere, dînd dovadă clară a neînțelegerii sintagmei: **revoluția începe și se sfîrșește în fiecare om**, continuă stilul conducerii comuniste prin „dezbină și stăpînește”. Pentru ei, un medic chirurg, internist sau neurolog (chiar și un asistent al acestora) este mai „important” decît un farmacist. Mă întreb (retoric, evident), oare sîntem conduși de oameni care cred că (mergînd pe aceeași „logică”), un inginer este mai important decît un profesor, un profesor mai important decît un educator, un scriitor mai important decît un pictor sau cineast, un strungar mai important decît un frezor, un minier mai important decît toți muncitorii?

Pentru desăvîrșirea „operei” lor, le propun notarea cu stele (în genul hotelurilor, sortimentelor de cognac) a tuturor școlilor românești. Este mult mai simplu decît să „dai Cezarului ce-i al Cezarului”, după muncă și precepere.

Sîmbătă, 22 iunie, o echipă a cunoscutului post de radio londonez BBC, a vizitat orașul nostru. Ei au fost prezenți cu unul din pitoreștiile auto buze cu etaj pe care pînă acum, noi sibienii, nu am avut ocazia să le vedem decît pe ecrane. Foto: Radu DUMITRU

Societatea comercială CIBINIUM H&P S.R.L.

ANUNȚĂ pe toți cei interesați că începând cu data de 21.06.'91, organizează transporturi de persoane pe ruta Sibiu—Ocna Sibiului și retur, zilnic, după următorul orar:

● PLECĂRI DIN SIBIU

orele: 7,30; 10; 14; 16; 17; 19, — pe traseul Gară Mare (Bisericuță) — Autogară (stația de autobuz pentru Cristian).

● PLECĂRI DIN OCNA SIBIULUI

orele: 9; 13; 15; 18; 20; 21,30 — Cu stație în centru (în fața primăriei) și strand.

Informații suplimentare la telefon 1 60 01.

— 161 —

Facultatea de Geografia Turismului Sibiu

strada Postăvarilor, numărul 18, Sibiu — telefon 1 38 62.

Anunță că între 10 iunie și 4 iulie a.c., se fac înscrieri pentru cursuri de zi și fără frecvență. În 5 iulie a.c. se desfășoară examenul de admitere.

TESTUL SE VA DA DIN DISCIPLINELE:

- geografia populației și economiei mondiale — clasa a X-a
- geografia României, clasa a XII-a

Societatea Comercială „CONCEFA” S. A. Sibiu

(Fosta ANTREPRIZA DE CONSTRUCȚII CĂI FERATE SIBIU), cu sediul în Sibiu, Piața 1 Decembrie 1918 nr. 6, telefon 3 42 88.

RECRUTEAZĂ băieți, absolvenți a 8 și 10 clase, în vederea pregătirii profesionale prin Grupul Școlar Industrial Construcții Montaj Sibiu, în meseriile:

- ZIDARI
- DULGHERI
- FIERARI-BETONIȘTI
- MOZAICARI
- ZUGRAVI-VOPSITORI
- PARÇETARI

Pe toată durata școlarizării se asigură contracte de școlarizare.

— 152 —

Mica publicitate

VINZARI-CUMPĂRARI

● Vind convenabil televizor „Diamant 220”. Tel. 8 20 71, după ora 17.

● Vind frigider Arctic, 240 l, stare bună. Telefon 2 73 70. (4238)

● Vind frigider Zill, 260 l, stare bună. Telefon 2 12 39, orele 16—21. (4238)

● Vind bibliotecă și mobilă pentru bucătărie. Tel. 4 98 55, după ora 16.

● Vind televizor color. Telefon 2 66 52, după ora 16,30.

● Vind Volga M 24 cu motor ARO, în stare bună. Valea Aurie, bl. 60, ap. 8. (4194)

● Vind Rostov, amplituner Delia, boxe Unitra 110, pickup Unitra și Olcit, an fabricație 1989. Telefon 1 82 19. (4181)

● Vind casă în Cristian — Sibiu. Informații str. I, nr. 54. Garaj, apă și canalizare. Plata în valută. (4217)

● Vind ladă frigorifică Privileg, 240 l, bicicletă damă și semicursieră. Telefon 4 19 20, după ora 16. (4213)

● Vind Volkswagen Passat, 1980, stare bună. Tel. 3 00 89. (4216)

● Vind candelabru de cristal, în ambalaj original Vitrometan Mediaș, în lei sau valută. Telefon 3 55 50.

● Vind înscriere Dacia din februarie 1989. Telefon 8 83 75. (4126)

● Cumpăr valută vest, preferabil dolari S.U.A.; Milupa sau Humana II. Sibiu, telefon 3 65 20. (4190)

● Vind magnetofon Uvertura, benzi magnetofon înregistrate cu muzică bună, două boxe 20 W în stare foarte bună. Telefon 1 79 77. (4134)

● Vind urgent Fiat 126 (Polski). Telefon 1 26 38, după ora 18. (4221)

● Vind mașină de bobinat, depănătoare electrică și mașină de răsucit și buclat, demontată. Telefon 3 26 67. (4132)

● Cumpăr urgent lampă televizor PL 519, televizor color defect. Plata în lei sau valută. Telefon 3 26 67. (4132)

DIVERSE

Doriți să câștigați 20 000 lei, contribuind doar cu 1 200 lei? Jucăți la STYX, Strand, str. Vasile Cârlova 7, orele 15—19, simbăta și duminica închis. Telefon 1 46 53.

FREE ENGLISH NEW TESTAMENT AND BIBLE STUDY MATERIAL, from U.S.A. Send name and address to T.E.S. P.O. Box 315, Sweet Home TX U.S.S. 77987.

● Angajează șofer pentru taxi, în condiții avantajoase. Telefon 8 81 17.

● Inginer autorizat, execută la domiciliul clientului adaptare sonor pentru toate tipurile de televizoare color. Nu repar. Telefon 3 31 26. (4223)

Fundația pentru Tineret Sibiu

angajează urgent:

● CONTABIL PRINCIPAL (studii de specialitate și vechime în comp. financiar-contabil minimum 5 ani);

● PERSOANĂ/FIRMĂ autorizată pentru expertiză tehnică de aparatură televizoare color.

Termen: 27 iunie 1991.

Relații: str. Mitropoliei nr. 30, telefon 1 53 25.

Societatea comercială „SALUBRIS” S. A.

■ Efectuează cele mai operative și mai ieftine transporturi de gunoi menajer și industrial.

Solicitățile se fac la telefonul 3 27 74 sau 1 32 52.

— 148 —

Firma „Jomarom”

cu sediul în Cisnădioara nr. 260, județul Sibiu, OFERĂ SPRE VINZARE:

● Autoturisme Dacia 1300, Skoda, Lada, Trabant, camioane și microbuze.

Prețul orientativ, între 500—2500 DM, sau echivalentul în lei la cursul de licitație valutară zilnică.

Înscrierile se fac zilnic între orele 8—20, în perioada 21—28 iunie 1991 la sediul firmei, pe baza unui avans de minim 400 DM sau echivalentul în lei, sumă pentru care se eliberează chitanță

Autoturismele vor fi aduse și expuse în termen de 30 zile de la data încheierii înscrierilor

În cazul neîncheierii tranzacției, se restituie sumele, mai puțin comisionul de 5%. Informații suplimentare, telefon 6 30 99.

— 163 —

● Caut femeie serioasă pentru menaj și îngrijire bolnav. Ofer masă, cazare și salariu. Telefon 4 18 13.

● Echipă autorizată, execută lucrări de combatere (dezinfecție) pentru gindaci, muște și țânțari. Garantăm lucrarea. Comenzi la telefon 924/1 27 11, zilnic, ora 18. (4191)

● Transport 2—3 persoane în Germania pe ruta Sibiu — Budapesta — Praga — Nürnberg — Frankfurt. Plecare: 25—26 iunie, preț convenabil. Telefon 968/2 86 96 sau 127 — Poiana Sibiului. (4124)

CONDOLEANȚE

Sincere condoleanțe pentru **Gligor, Neluș și Mini-čuța** la greaua durere pricinuită de decesul tatălui lor

IOAN CIORTEA
(din Sibiel)
Felicia și Mircea

Un zîmbet pe un an și jumătate

Se împlinește un an și jumătate de când actualul președinte s-a tăiat într-un ciob de sticlă, lăsând la o parte faptul că tot atunci ai noștri mureau iar noi încăruneam în fața sediilor miliției și securității sau în actuala Piață a Revoluției, ne minjeam, care aveam norocul să nu fim răpuși de gloanțe, de singele celor care cădeau lângă noi. Tăietura lui Iliescu nu a fost nici adîncă și nici mortală, dar azi e un paravan pentru a ascunde „eroismul” celui protejat de oameni din umbră și care, din cine știe ce cauze, care probabil vor fi dezvăluite copiilor noștri, vedea roșu în fața ochilor și credea că e vorba de focuri de armă.

Cine putea să tragă atunci în Iliescu? În decembrie '89 se cunoștea în tot aparatul comunist-ceaușist că locul ceaușescului va fi luat de Iliescu, că „pleacă ai noștri”, vin ai noștri. Din această tabără nu se putea trage. Iar de partea cealaltă erau cei care vedeau în persoana lui un idol de necontestat. De aceea singurul răspuns cunoscut la această oră, cînd cei care trebuie să vorbească tac, referitor la situația confuză din decembrie, este: nimeni nu a tras în Iliescu. Vinovat e doar un ciob de sticlă! Zimbiți, vă rog!

De atunci, zîmbetul lui Iliescu se întinde mare, cît pește la pescarul mincinos. Dar noi de ce nu putem zîmbi? Nu știm încă, vorba cîntecului, unde e Tirgoviștea?

Gabriela BALAN

PROGRAMUL TV

10,00 Actualități. 10,10 Horoscopul zilei. 10,20 Film artistic: Lovitura gorilei (fr.). 12,00 Ora de muzică. 13,00 Confluente. 13,30 Avangardă TV. 13,40 Bijuterii muzicale. 14,00 Actualități. 14,10 Audio-vizual studio. 14,30 Documentar științific. 15,00 Medicină pentru toți. 15,15 Cheia succesului. 15,40 Preuniversitară. 16,10 Telescoală. 16,40 Muzica pentru toți. 17,00 Conviețuiri. 17,30 Forum. 18,10 Tele-discul muzicii populare. 18,30 Studioul „E”. 19,00 Muzicorama. 19,35 Desene animate. 20,00 Actualități. Cronica parlamentară. 20,50 Telectinemateca: Nu s-a întimplat nimic (Cehoslovacia). 22,30 Salut prieteni. 23,20 Actualități. 23,40 Campionatul european de baschet: Italia—Franta.